

Hr. Arnold Rüütel
Eesti Vabariigi President

22. veebruaril 2005.a.

Avalik kiri

Austatud härra President

Võttes eelduseks Laurence J. Peteri väite, et igal ametikohal on kalduvus minna töötaja kätte, kes on oma kohustuste täitmiseks ebakompetentne ja töö teevad ära töötajad, kes ei ole veel oma ebakompetentsuse tasandit saavutanud, võtsime endale julguse pöörduda Teie poole.

Eesti Vabariigi ja Vene Föderatsiooni poliitikud on juba pikemat aega ette valmistanud piirilepet, kuid endiselt puudub nii avalikkusel kui ka otsustajatel endil selgus selles, millele tegelikult alla kavatsetakse kirjutada.

Viimaseks näiteks otsustajate erimeelsustest oli 22. veebruaril üleriigilistes lehtedes avaldatud intervjuu Vene riigiduuma väliskomisjoni esimehe Konstantin Kossatšoviga, kus viimane väidab, et 1920. aasta 2. veebruaril sõlmitud Tartu rahuleping ei kehti Venemaa jaoks juba aastast 1940. Seega on kõrge poliitiku suust kõlanud Vene Föderatsiooni ametlik seisukoht selline, et nende jaoks on tühine ka rahulepingu artikkel I: "Selle rahulepingu jõusse astumise päevast arvates lõpeb lepinguosaliste vahel sõja seisukord". On muidugi tore, et seeläbi tunnistab Venemaa tegelikult lõpuks ometi Eesti Vabariigi okupeerimist (sõjasolev riik ei saa ju ometi vabatahtlikult teise riigiga liituda), kuid samas tähendab see tõdemust, et Vabadussõda jätkub praeguseni ning Venemaa arvates ei ole rahu ametlikult kunagi sõlmitud.

Sellises olukorras, kus Eesti ja Vene arvamused isegi Vabadussõja lõppemise osas on nii erinevad, on piirilepingu sõlmimine mõeldamatu, sest sõlmitav leping võimaldaks ääretult erinevaid tõlgendusi. Nii on piirileping Venemaa ametlikku seisukohta arvestades vaid kahepoolne rindejoone maha märkimine kaardil, mida võib olukorrale vastavalt teise poole kahjuks muuta. See ei haakuks aga Eesti Vabariigi ametliku seisukohaga, mille kohaselt piirilepet peetakse reaalse riigipiiride maha märkimiseks sõlmitud rahuaja välislepinguks.

Võib-olla oleks ka Eestile kasulik võtta omaks Venemaa seisukoht - märkida hetkel maha Eesti Vabariigi territooriumile nihkunud rindejoon ning jätkata võitlust rindejoone õgvendamise nimel Eesti Vabariigi tegelike piirideni. Kindlasti ei ole aga võimalik kiirustades sõlmida piirilepingut seni, kuni pole selge isegi see, kas me oleme Vene Föderatsiooniga sõjas või mitte – praegusel juhul oleks sõlmitav piirileping Venemaa poolt vaadatuna võrreldav välislepinguga, mil nimeks kapitulatsiooniakt.

Head eelseisvat Eesti iseseisvuspäeva soovides

Margus Lepa